

ТРЕТІЙ З'ЇЗД
ЖУРНАЛІСТІВ УКРАЇНИ

16 листопада, в Києві відкрився III з'їзд Спілки журналістів України. Його учасники зібралися для того, щоб обговорити актуальні питання творчої діяльності спілки, завдання журналістів республіки у здійсненні рішень XXIV з'їзду КПРС і XXIV з'їзду КП України. Під бурхливі оплески обирається почесна президія в складі: Політбюро Центрального Комітету Комуністичної партії Радянського Союзу.
Доповідь про роботу правління Спілки журналістів УРСР і завдання журналістів республіки у світлі рішень XXIV з'їзду КПРС і XXIV з'їзду КП України зробив голова правління Спілки журналістів України, відповідальний редактор газети «Прада України» В. Я. Сіробабз.

(РАТАУ).

МОЛОДІЙ КОМУНАР

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

СТИПЕНДІЇ І ПРЕМІЇ ПРОФСПІЛОК — СТУДЕНТАМ

Президія ВЦРПС прийняла постанову про завдання профспілкових організацій, що випливають з промови Генерального секретаря ЦК КПРС товариша Л. І. Брежнєва на Всесоюзному з'їзді студентів і Постанови ЦК КПРС і Ради Міністрів СРСР «Про заходи по дальшому поліпшенню матеріальних і житлово-побутових умов студентів вищих та учнів середніх спеціальних учбових закладів».

Багато що в цьому треба зробити радам і комітетам профспілок, профкомам і місцевкам вузів і технікумів. Їм запропоновано разом з ректорами вищих і директорами середніх спеціальних учбових закладів розробити і здійснити заходи по дальшому поліпшенню умов навчання і виховання студентів і учнів, підготовці висококваліфікованих спеціалістів для народного господарства, створенню необ-

хідних умов для праці, побуту і відпочинку студентів вузів і технікумів.

Фабрично-заводські і місцеві комітети профспілок повинні разом з адміністрацією підприємств, будов, колгоспів і радгоспів забезпечувати умови для успішного проходження виробничої практики студентами і учнями. Профспілкові органи і первинні організації повинні більше дбати про комплектування вищих і середніх спеціальних учбових закладів та підготовки відділів за рахунок робітників і колгоспників.

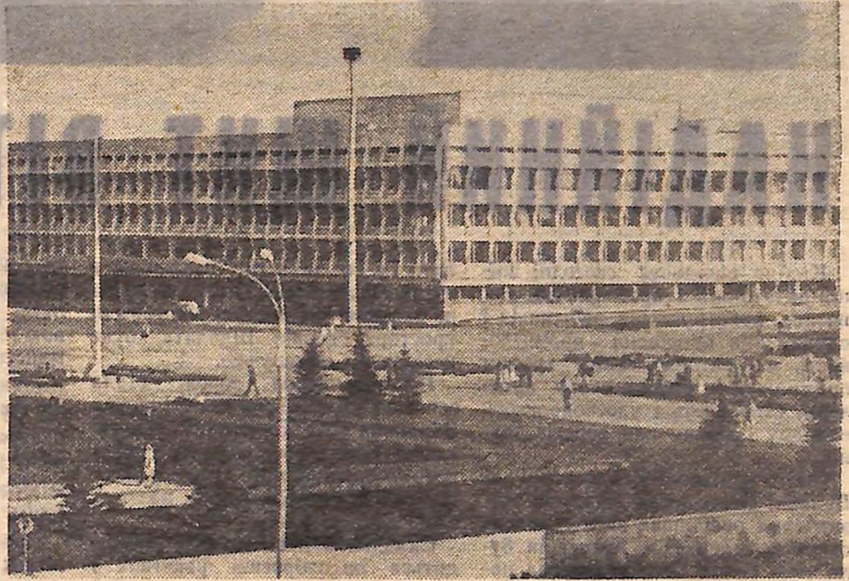
Президія ВЦРПС вирішила встановити з 1 вересня 1972 року стипендії профспілок СРСР для студентів вузів і учнів середніх спеціальних учбових закладів, які відмінно виступають і виявили себе в громадській роботі. П'ятдесят стипендій по 80 карбованців кожна призначені для студентів і 100 по 60

карбованців для учнів. Президія ВЦРПС прийняла пропозицію ВРНТ про встановлення 80 щорічних присуджуваних премій за кращі студентські наукові роботи, спрямовані на розв'язання конкретних народногосподарських завдань.

Передбачено асигнувати на 1972 рік понад 16 мільйонів карбованців на придбання пугівок у санаторії, пансіонати, будинки відпочинку, студентські оздоровчі, туристські й альпіністські табори, на лікувальне харчування студентів і учнів. Ці кошти будуть витрачені також на утримання додатково 20 санаторіїв-профілакторіїв для студентів вузів і середніх спеціальних учбових закладів. Центральній раді по управлінню курортами профспілок запропоновано виділяти на літні канікули для організації оздоровчо-спортивних таборів 12 будинків відпочинку на 4000 місць. В них направлятимуться в першу чергу студенти вузів і учні спеціальних учбових закладів, що не мають своїх таборів.

У постанові передбачено заходи по дальшому поліпшенню побутових умов, громадського харчування, спортивно-масової роботи у вузах і технікумах, організації відпочинку студентів і учнів.

(ТАРС).

25 років тому, 17 листопада 1946 року, масовими мітингами і демонстраціями було вперше відзначено Міжнародний день студентів. Він встановлений у пам'ять героїчних студентів-патріотів, розстріляних німцями фашистами 17 листопада 1939 року за участь в антифашистському русі.

Ось уже чверть століття студенти різних країн демонструють в цей день солідарність в боротьбі за мир і демократизацію освіти. Міжнародний союз студентів, якому теж сповує юнаків і дівчат на боротьбу за мир, демократію, національну незалежність народів, захищає права і інтереси студентства, сприяє підвищенню їхнього добробуту і рівня освіти. Радянське студентство представлено в МСС Студентського радю при Комітеті молодіжних організацій СРСР.

В нашій країні студентство оточене батьківською турботою партії і держави, про що яскраво свідчать виступ Генерального Секретаря ЦК КПРС на Всесоюзному з'їзді студентів, Посадова ЦК партії про поліпшення житлово-побутових умов студентства.

Одним із свідчень цієї турботи є і нове приміщення педагогічного інституту ім. І. М. Ульянова, відкритого цього року на батьківщині В. І. Леніна.

На фото: нове приміщення педагогічного інституту в Ульяновську. Фото Є. Євсюкова.

Приклад передової бригади

Гірники дільниці глибокого буріння шахти імені В. І. Леніна поздоровили свого товариша Герою Соціалістичної Праці Я. Лободу з великою радістю: за час роботи він

пробурив 70 кілометрів вибухових свердловин. Це дало змогу видобути 200 великокаміньних ешелонів високоякісної залізної руди.

Бригада, очолювана Я. Лободою, стала ініціатором змагання за дострокове виконання планів п'ятиріччя. З початку року гірники шахти видобули на-гора понад 800 тисяч тонн надпланової металургійної сировини, значно більше, ніж передбачалося річними зобов'язаннями.

ІСТОРІЯ, ПРИНЦИПИ, СПРАВИ. ОБ'ЄДНАТИ ЗУСИЛЛЯ. ОДНОГО ВБИТО, ДЕСЯТЬ ПОРАНЕНО.

(Читай на 3-й стор.).

ІДУТЬ ЗВІТИ І ВИБОРИ

В ОДНОГО з народів Поволжя колись був звичай: оратор виголошував промову, стоячи на одній нозі. Говорив стільки, скільки витримував цю позу. Тому й намагався казати коротко і про найголовніше, інакше найкращі думки залишалися невисловленими.

Цей звичай мимоволі пригадався мені нещодавно на звітно-виборних комсомольських зборах Кіровоградського ремонтного заводу «Укрспільгосптехніки». Виступаючи тоді додержувалися регламенту, і головуючий рідко постукував по графіну — десяти хвилині на виступ вистачало майже кожному. Та хоч збори вже наближалися до кінця, враження залишалося таке, ніби про головне ще й не сказано.

Звичайно, секретар комсомольської організації заводу Дмитро Котиков разом з комітетом старанно підготували звітну доповідь. Було названо багато цифр: перелічені кращі комсомольські організації цехів, згадано про 8300 карбованців економії від впровадження раціоналізаторських пропозицій комсомольців. Дісталось словна і порушенням трудової та внутрішньої дисципліни. Звично йшло й обговорення доповіді: розкилювалася недавно обраний секретарем комсо-

мольської організації механічного цеху Валерій Шпозалов, зачепили як слід старий склад комітету плановик моторо-ремонтного цеху Леонід Довгов і технолог техвідділу Валерій Манохін, не пошкодували теплих і щирих слів на адресу членів бюро Віталій Бакуненко, Валентина Буданцева. І все ж таки в залі витав дух чогось недомовленого. Здавалось, ось

підготовки до XXIV з'їзду КПРС серед молоді з небувалою силою розгорнулось змагання за звання «Кращий молодий робітник своєї професії». Були названі десятки кращих комсомольців-виробничників.

Проте, не вистачало в доповіді одного — планів на майбутнє. Ніби силаві комітет і заспокоївся, забув чи не зміг намітити нових перспектив. Можливо, тому виступаючим регламентованого часу вистача-

ло з запасом. На трибуну виходили із заздалегідь підготовленими промовами.

Під кінець обговорення звітної доповіді слова попросив директор заводу Олександр Петрович Гринчук. Вийшов з невеличкою запискою, на якій могли вміститись хіба що цифри або план виступу. Почав говорити, і в залі стихли розмови, гамір. І не тільки тому, що говорив директор, а тому, що заговорив про головне.

Ні, в його виступі не були упущені цифри, які характеризують комсомольську організацію, як організаційно сформовану і бойовиту. Двадцять

ті — комсомольська гарантія! — Хороші почини, потрібні. Та недоліком їх є те, що приходили вони з трибуни нашого залу, а ось копії, чорнової і повсякденної роботи для їх здійснення не було. Чи не тому в цехах сьогодні не всюди знайдеш сліди соціалістичного змагання серед молодих?

І далі: — В Постанові ЦК КПРС «Про дальше поліпшення організації соціалістичного змагання» говориться: «Дуже важливе завдання комсомолу — разом з профспілками залучати до змагання, руху за комуністичне ставлення до праці широкі ма-

си молоді, і, насамперед, комсомольці, підвищувати творчу активність юнаків і дівчат...». А у нас ще деякі комсомольці взяли соціалістичні зобов'язання, не позбавлені формалізму. Комітет комсомолу знає про це і... майже нічого не робить. Серйозне упущення, підготовка до звітно-виборних зборів не є виправданням йому. Постановою партії передбачає не компанійський підхід до організації змагання, а повсякчасну і тривалу роботу з масами.

І ще одна думка Олександра Петровича привертає увагу.

— Якість продукції в моторо-ремонтному цеху нас не задовольняє. Вирішувалась доля почину «Комсомольці — на важку дільницю!». Але комітет не очолює його. Треба було лише на окремі дільниці підняти якість ремонту, і тоді б за комсомольцями пішли всі.

Скільки довір'я в цих словах керівника підприємства! І скільки надії на комсомольську організацію заводу, на кожного молодого робітника.

Вже потім, по закінченні зборів, почула таке зауваження: «Виступ Олександра Петровича треба розуміти не як критику, а як намітки на майбутнє». З цим можна погодитись.

О. БАСЕНКО,
секундар.

Кіровоградський ремонтний завод «Укрспільгосптехніки».

СЛОВА ПРОСИТЬ ДИРЕКТОР

наступний промовець вийде на трибуну і закреслить це враження.

В чому ж справа? Пригадую стенд в залі, де проходили збори. Він, багатолістований фото, цифрами, розповідав про труд і відпочинок молодих ремонтників, їх виробничі досягнення. Відповідно цей розділ найяскравіше висвітлений і у доповіді. План восьмої п'ятирічки завод виконав 30 жовтня минулого року. Успішно трудяться ремонтники у новій п'ятирічці — десятимісячне завдання виконано достроково — 18 жовтня. В ході

Завтра — День ракетних військ і артилерії

НАДІЙНИЙ ЩИТ ВІТЧИЗНИ

Країна вшановує сьогодні воїнів-ракетників і артилеристів, тих вчених, конструкторів, робітників і службовців оборонної промисловості, які ратним своїм трудом примножують бойову славу артилерії, створюють і удосконалюють складну і грізну для ворогів техніку.

Свято це народилось в суворі дні Великої Вітчизняної війни, на відзначення особливих заслуг радянських артилеристів. Артилерія була тією силою, яка допомогла нашій армії зупинити і розгромити фашистських загарбників на підступах до Москви і Ленінграда, під Сталінградом, на Курському виступі, в Берлінській операції, у всіх великих битвах Вітчизняної війни. «Богом війни» любовно називав наш народ свою артилерію. Пеладарма були удостоєні нагороди більше 800 артилерійських частин, 1200 тисяч артилеристів. Більше 1800 воїнів-артилеристів удостоєні звання Героя Радянського Союзу.

Великий вклад у перемогу внесли і трудівники артилерійської промисловості: вони давали фронту тисячі гармат і мінометів, мільйони снарядів, мін і бомб щорічно.

У післявоєнний період відбулась справжня революція у військовій справі. Змінилась і артилерія. Вона набула нових бойових якостей.

В Збройних Силах СРСР створені ракетні війська стратегічного призначення. Сучасні стратегічні ракети здатні нести ядерні заряди колосальної потужності і досяга-

ють їх до об'єктів ураження з високою точністю. Нині агресора не захистять ні велика відстань, ні простори океанів. Відплата буде негайною і неминучою.

Ракетно-ядерна зброя стала основою вогневої могутності наших Збройних Сил. Сухопутні війська також мають свої потужні ракети різного призначення, здатні з високою точністю поразити як наземні, так і повітряні цілі.

Складна бойова техніка знаходиться на озброєнні ракетних і артилерійських частин, складний і процес сучасного бою. Для прикладу візьмемо бій з повітряним противником. Він продовжується секунди, і за цей час треба виявити, розпізнати противника, визначити параметри його польоту, вирахувати момент пуску ракет, здійснити їх наведення. На допомогу ракетникам приходять обчислювальна техніка, радіолокаційні станції різного призначення, сучасна автоматика.

Однак міць радянських ракетних військ і артилерії складає не тільки першокласна зброя і бойова техніка, але й люди, беззавітні віддані Комуністичній партії, своєму народові, людям, які досконало володіють грізною зброєю.

Керуючись вказівками XXIV з'їзду Комуністичної партії Радянського Союзу про загальне підвищення оборонної могутності нашої Вітчизни, про виховання радянських людей в дусі високої цінності, постійної готовності захис-

тити великі завоювання соціалізму, ракетники і артилеристи наполегливо оволодівають грізною бойовою технікою, удосконалюють свою майстерність, польову вправу, зміцнюють військову дисципліну. Як і всюди в Збройних Силах, серед ракетників і артилеристів широко розгорнулось соціалістичне змагання, в перших лавах якого йдуть комуністи і комсомольці.

Проведені цього року навчання військ з бойовою стрільбою і пусками ракет показали високий рівень бойової готовності ракетників і артилеристів. Високі показники в бойовій підготовці мають воїни, якими командує офіцери Кислий А. І. і Бедов А. Д., Оспов В. А. і Тім В. А. В частинках і підрозділах збільшилось число відмінних бойових обслуг і екіпажів, майстрів вогню і класичних спеціалістів. Серед них комсомольці — оператор рядовий Панов В. Т., наводчик рядовий Авдеев К. В.

Наш народ може бути впевнений — ракетники і артилеристи пильно несуть службу, готові зирати агресивні задуми імперіалістів і захистити мир і свободу.

П. ЛІВЧЕНКО,
генерал-лейтенант артилерії.

На знімку: могутня бойова техніка.

Фото О. БОРМОТОВА.
(Фотохроніка РТАУ).

САРКИС КАЗАРЯН — СИН ВІРМЕНІЙ

НА ОКОЛИЦІ Кіровограда, в районі колишньої фортеці, під гранітними плитами сплять вічним сном воїни, які в 1944-му героїчно загинули в боях за звільнення Кіровограда від німецько-фашистських загарбників. Тут прізвища наших визволителів, їх військові звання. На одній із них: «Підполковник Саркис Егорович Казарян».

Хто ж він?

Учні Кіровоградської середньої школи № 32 нагадали в Москву, розшукали бойових друзів Казаряна, його рідних. І незабаром зібрали чимало матеріалів про воїнів, які загинули в боях за звільнення нашого міста.

Ось про що довідались «юні слідопити».

Саркис Егорович Казарян народився у Вірменії в бідній селянській сім'ї. Рано залишившись без батька, він п'ятнадцятирічним хлопцем почав працювати на залізниці.

А потім Саркис Казарян — кадровий офіцер Червоної Армії. Війна застала Казаряна на Західному фронті. Він уже був командиром артилерійського дивізіону. Його гармати били прямо наводкою по фашистських танках, стримували натиск ворога, не давали йому можливості форсувати ріку. Коли ворожі човни і катери доходили до середини ріки, артилеристи дивізіону відкривали масований вогонь по фашистах, топили їх у річці. За мужність і героїзм, проявлені в боях, сміливий командир-артилерист був нагороджений орденом Бойового Червоного Прапора.

Своїми гарматами дивізіон капітана Казаряна нищив великі кріпівські сталі танки... Тільки за перші місяці боїв підрозділ Казаряна знищив вісімнадцять гармат ворога, тридцять чотири кулемети, сорок дев'ять латомашин, сотні гітлерівців. Армієська газета в одній з своїх кореспонденцій в листопаді 1941 року розповідала про хоробрість Казаряна і бійців його дивізіону, закінчила всіх воїнів армії бити ворога так, як б'ють його артилеристи капітана Казаряна.

ЩЕ ЗАВЗЯТИШЕ, з неозброєним піднесенням і захопленням воював Казарян в дні, коли наша армія перейшла в наступ, звільняючи міста і села від фашистських загарбників. За бойові успіхи в дні наступу він був нагороджений орденом Олександра Невського, йому було присвоєно військове звання — підполковник.

Артилеристи Казаряна брали участь у боях по знищенню ворожого угруповання військ, оточеного в районі Кіровограда. В одному з важких боїв загинув смертю героя відважний командир. За бій під Кіровоградом його нагороджено орденом Вітчизняної війни першого ступеня.

Ще коли Саркис Егорович був відзначений першим орденом, друзі-однополчани послали з фронту теплого, задушевного листа дружині сміливого артилериста. І ось копія цього листа з собою в Вірменії надійшла в Кіровоградську школу № 32. В листі, зокрема, розповідається:

«Ваш чоловік Саркис Егорович у боротьбі з фашистами проявив хоробрість і відвагу. Ви щаслива дружина, що маєте такого друга, який безмежно, гаряче любить Вітчизну-матір і усім своїм еством ненавидить ворога. Дорогі діти Артем, Надя, Мелі, Марат і Джанетта! Ви маєте право гордитись своїм батьком — героєм Вітчизняної війни. Ви повинні вчитись у нього, як треба любити Батьківщину і ненавидіти ворога... Для нас, командирів і бійців, ім'я Саркиса Егоровича — це гордість».

А старший син Казаряна Артем, який живе в Ленінграді, надіслав учням цінні документи і фотознімки батька, розповів їм про те, що Саркис Егорович був турботливим батьком, чуйною, компанійською людиною. Ось таким тепер і знає його молода зміна, свято шануючи про нього пам'ять і в усьому беручи з нього приклад.

І. ВАЩУК,
м. Кіровоград.

ВІДВАГА

Ця основна риса героїв нового фільму Одеської кіностудії стала назвою картини.

Патріотична тема — одна з провідних у роботі творчого колективу студії. Тепер її продовжують сценарист Василь Земляк, режисер Георгій Юнгвальд-Хилькевич, оператор Олександр Полінінський. Авторські стрічки звернулися до матеріалів про боротьбу радянських партизанів і розвідників у роки Великої Вітчизняної війни.

(РТАУ).

РАТИ прийшла додому увечері. Робота у неї не легка, але любя: працює дояркою. Інколи затримується на фермі, а вже опісля і по домашньому господарству порастає, переглядає дитячі зошити, щоденники, встигає скрізь, дарма що часу обмаль. Бо ж для дітей Парасковія Антонівна — і мати і батько: живе з дітьми вдвоє. І все робить, старається, щоб радісним було їхнє дитинство, щоб жили не гірше від інших.

Коли Парасковія Антонівна гортає зошити, Таня, семикласниця, радісно гомонить про шкільні справи:

— Мамочко, тепер ми щосуботи приходимо на ферму, будемо допомагати вам у роботі. Адже ми — ваші шефи. Мені дозволили бути твоєю помічницею. «Зірочку» тепер доїтиму я.

Мати посміхалась. І, чи то від радості, чи від чого іншого, по її зморшкуватих щокках стікали струмочки сліз. Можливо, вона думала в той час про пережиті роки, а може, раділа, що й справді виросла у неї гарна помічниця.

Минув рік. Таня закінчила восьмирічку. Замислилась: чи не піти дорогою матері? Адже вона для Тані найяскравіший взірєць. Повагою і пошаною користується серед односельчан. А до чого вже любить свою роботу!..

«Працюватиму дояркою, середню освіту здобуду у вечірній школі», — так собі думала.

Ще навчаючись у школі, взнала Тетяна стежку до ферми, часто допомагала матері. А що вже працелюбна, то всі доярки на фермі говорили матері:

— Роботячі руки у твоєї Тані.

Незабаром осінніми ранками Тетяна, як і мати, поспішала на ферму. Доручили їй групу первісток. Працювала завзято. А з часом група Тетяни стала чи не найкращою на фермі. Були й невдачі. Та це не засмучувало. Не засмучувало й то, що деякі її однокласники подалися до

МАТЕРИНСЬКОЮ СТЕЖКОЮ

міста. Дівчина знала: щастя — у праці. Та й порадики у неї хороші — мати. То вже у всьому поправляє, а іноді скаже: «Вирішуй сама, ти вже, дочко, доросла».

ТАК і поріг самостійного життя переступила Тетяна, та сама дівчинка, що колись помічницею до матері напрошувалась.

Дома, жартуючи, говорила Парасковії Антонівні:

— То, може, позмагаємось?

Мати, як і тоді, посміхалась, і, як і тоді, по її щокках скочувались сльози. А сама думала: «Ось яка ти в мене, доню, хороша, щира, ласкава». Мати дивилась на Таню. Перед нею стояла струнка вісімнадцятирічна юнка. Очі, як ті волошки, голубі, біляві-пшеничні волосся, чарівна посмішка на обличчі. Все це нагадувало матері її власну молодість: вона теж була вісімнадцятирічною, вродливою.

Мати ніжно і тепло голубила дівчину...

Великою радістю для Парасковії Антонівни Ковальової було нагородження її орденом Трудового Червоного Прапора за успіхи у восьмій п'ятирічці. Радість матері розділила і дочка. Вона схвилювано привітала матір, а сама за роботу взялась ще з більшим ентузіазмом, та так зазаято, ніби висока урядова нагорода належала їй.

Нині Тетяна Дементій — передова доярка на фермі № 3, одержує найвищі нагороди від групи корів. Вона успішно вчиться у вечірній школі, активна учасниця художньої самодіяльності.

І радість від перших успіхів дочки поділяє мати.

Ю. ГАДЖІЄВ,

Колгосп імені Котляковського
Світловодського району.

На фото: Таня ДЕМЕНТИЙ.
Фото А. ШАМАЛА.

За успіхи в шкільній справі

Активно проходило на Україні соціалістичне змагання за кращу підготовку шкільних і дошкільних дитячих закладів до 1971 — 1972 навчального року. Завдяки старанням будівельників, спільним зусиллям органів народної освіти, профспілкових комітетів, педагогічних колективів, очолюваних партійними організаціями та місцевими Радами депутатів трудящих, з першим дзвоном гостинно розчинили двері 540 нових шкіл. Усього шкільна площа збільшилась нині на 333,5 тисячі учнівських місць. Порадували дітей сотні нових добре обладнаних кабінетів, майстерень і спортивних залів. Набагато більше стало ідалень, значно розширилась мережа пришкільних інтернатів.

Найкращих результатів у змаганні досягли полтавці. Область стала володарем перехідного Червоного прапора Ради Міністрів УРСР і Укрпрофбуда, а також першої грошової премії. Друге і третє місця поділили Черкаська область і м. Київ. Їм присуджено перехідні Червоні прапори Міністерства освіти УРСР і Республіканського комітету профспілки працівників освіти, вищої школи і наукових закладів.

(РТАУ).

Ювілейна, наукова

Нещодавно в актовому залі Кіровоградського педінституту імені О. С. Пушкіна відбулась ювілейна наукова конференція, присвячена 150-річчю від дня народження великого російського письменника Ф. М. Достоєвського. В ній взяли участь викладачі інституту, студенти та вчителі середніх шкіл міста.

А. САРЖЕВСЬКИЙ,
студент педінституту.

ІСТОРІЯ. ПРИНЦИПИ. СПРАВИ

«... Побудувати світ, що прагне до свободи, щастя і прогресу» — цим мужнім рядком відкривається літопис Міжнародної спілки студентів, 25-річчя якої відзначає переважна молодь планети.

Відзначає, усвідомлюючи свою відповідальність перед теперішнім і майбутнім. Історія МСС, однієї з бойових загонів міжнародного демократичного руху, — це історія поколінь самовідданих, чесних, стійких борців за щастя людства. Вона дорога всім справжнім друзям студентства.

В ювілейну роковину МСС на запитання відповідає президент Міжнародної спілки студентів ДУШАН УЛЧАК.

— Які завдання і мета міжнародного студентського руху викликали до життя МСС? В яких умовах створювалися основи цієї організації?

— Міжнародна спілка студентів народилася в процесі боротьби проти фашизму. Переважна більшість студентів намагалася застерегти від повторення катастрофи, свідком якої людство було під час другої світової війни. Для них і для наступних поколінь студентів створення МСС стало важливим кроком у цьому напрямку.

Перший конгрес МСС можна назвати з'їздом ентузіастів-борців. 23 серпня 1946 року в празькому залі «Люцерн» зібралося 600 посланців студентства всіх континентів. Багато делегатів було учасниками війни з фашистською Німеччиною. Інші нещодавно вийшли з концентраційних таборів.

МСС створювалася у важкій і жорсткій боротьбі. Її основи закладалися об'єднаними діями прогресивних сил в між-

народному студентському русі. Створення МСС ще не означало остаточної поразки його противників, що виступали за ізоляцію студентів від суспільства, за аполітичний характер студентської організації і всього студентського руху. Але на ранніх етапах нападки на цю організацію здійснювались поступово.

— Єдність завжди була ведучим принципом МСС, запорукою успіху в боротьбі прогресивного студентства за мир і краще майбутнє. Розкажіть, як складалася ця єдність.

— Потрібно сказати, що боротьба за єдність — це не лише лозунг МСС. Слово підтверджується ділом.

В 1950 році на Другому конгресі МСС були розроблені ос-

новні принципи нашої діяльності. Неважко переконатися, які важливі ці принципи сьогодні. Єдність — умова для ефективного захисту інтересів студентів, для активної участі в боротьбі за мир і краще майбутнє. Багато подій відбулося з часу Другого конгресу. Але всі ці роки заклик МСС до єдності та її дії були нерозривні.

— Які акції МСС останнього часу зустріли особливо активну підтримку студентства?

— Я хотів би згадати деякі види нашої діяльності за останні роки: міжнародні фестивалі молоді й студентів за мир, солідарність і дружбу народів, семінари з питань реформи освіти в Дубліні; Міжнародна зустріч молоді і студентів на захист В'єтнаму в Хельсінкі, між-

народна студентська конференція солідарності з народами і молоддю португальських колоній в Хельсінкі. МСС проводить всесвітні кампанії проти фашистських диктатур в Іспанії, Португалії та Греції, дні тиждень солідарності із західно-європейськими студентами, що борються проти монополістичного капіталу, з народами і студентами Латинської Америки, з боротьбою проти апартеїду і расової дискримінації. Великий інтерес викликав семінар по вивченню праць В. І. Леніна, що проходив у Польщі.

— Як ви оцінюєте значення у Міжнародних студентських курсах, присвячених проблемі «Науково-технічна революція, студенти і суспільство»?

— Тема студентських курсів, що проходили в Москві, виключно важлива. Звичайно, вона виходить за рамки проблематики студентського руху. Розвиток студентського суспільства на сучасному етапі нерозривно зв'язаний з науково-технічною революцією. Сучасному поколінню молоді в недалекому майбутньому доведеться вирішувати чимало питань в зв'язку з її розвитком. Тому уже сьогодні підготовка спеціалістів в різних країнах

теперішніх і майбутніх змін, викликаних науковим і технічним прогресом.

— Як ви оцінюєте вклад радянських студентів в розвиток міжнародного демократичного студентського руху?

— Цей вклад величезний. Від дня створення нашої організації радянські студенти активно беруть участь у всіх акціях МСС. Вони користуються великим авторитетом у своїх зарубіжних ровесників. Цей авторитет пояснюється успіхами радянських студентів у праці і навчанні у себе вдома, а також їх внеском у міжнародний студентський рух. Не можна не сказати також про значний матеріальний вклад, який радянські студенти вносять у фонд нашої організації, працюючи в літніх трудових таборах і на суботниках.

— Які, на ваш погляд, можна було зробити висновки із історії МСС, яка налічує чверть віку?

— Найголовніший висновок полягає в тому, що МСС, котра користується безумовним авторитетом у студентства, стала справжнім виразником його інтересів. Крім цього, як я вже говорив, необхідно постійно кріпити єдність прогресивного студентського руху. Єдність відіграє важливу роль у боротьбі народів і студентів світу.

(З журналу «Ровесник»).

ОБ'ЄДНАТИ ЗУСИЛЛЯ

ПРАГА, 15 листопада. (ТАРС). Все прогресивне студентство відзначає цього року 25-у річницю створення Міжнародної спілки студентів. У зверненні секретаріату МСС говориться, що МСС, народжена в боротьбі проти фашизму, протягом всього свого існування відстоювала прагнення прогресивного студентства до мирного життя, свободи і демократії.

Протягом минулого двадцятип'ятиріччя, відзначається в зверненні, МСС безкомпромісно захищала студентські права та інтереси, самовіддано боролася за єдність міжнародного студентського руху.

В зверненні, яке оголосив на прес-конференції президент МСС Д. Улчак, вміщено заклик до всіх студентів та їх організацій об'єднати свої зусилля в боротьбі проти імперіалізму, за демократичну освіту.

Завідувачий відділом преси та інформації МСС М. Хуссейні (Йорданія), що виступив на прес-конференції, підкреслив, що нині Міжнародна спілка студентів з її 85 організаціями, які об'єднують понад 10 мільйонів чоловік, є найбільш представницькою міжнародною студентською організацією. Як показав її Десятий конгрес, що відбувся цього року, сказав він, МСС стоїть на чолі студентської боротьби за єдність дій, солідарність, демократичну освіту, студентські права. А внесок студентів в боротьбу їх народів постійно зростає.

Лекції закінчилися, і можна разом відпочити. Посперечатися про мистецтво і літературу, заспівати улюблені пісні. Студенти Московського інституту інженерів залізничного транспорту цінують дружбу, яка народжується в навчанні і під час відпочинку.

Фото
Р. АЛФІМОВА.
АПН.

ОДНОГО вбито, 10 поранено, 67 арештовано — такий підсумок зіткнень між поліцією і студентами в колумбійському місті Барранкілья. Ще в середині вересня студенти університету цього міста оголосили страйк, вимагаючи демократизації навчального процесу. Влада відмовилася задовольнити їх вимоги. Кривава сутичка сталася 6 жовтня, коли воєнні і поліцейські сили, які оточили будинок університету, увірвалися на його територію.

Продовжуються заворушення і в інших університетах Колумбії. Освіта вже два тижні страйкують студенти Центрального університету Боготи. Учні й вчителі також вимагають демократизації навчального процесу. Під таким же лозунгом проходив на початку цього року страйк чотирьох тисяч студентів університету дель Вальє в місті Калі.

Становище в колумбійських університетах певною мірою типово зараз для багатьох країн Латинської Америки, що

ОДНОГО ВБИТО, ДЕСЯТЬ ПОРАНЕНО...

знаходяться в залежності від Сполучених Штатів, зокрема, Гватемали, Гондураса, Нікарагуа та інших країн.

Голова Колумбійської федерації викладачів Мігель Каро, виступаючи цього року на X конгресі Конфедерації американських викладачів, відзначив, що в більшості латиноамериканських країн освіта знаходиться на службі американського імперіалізму, експлуататорських класів. У вищій освіті, сказав він, спостерігається велика залежність від монополій США, які, вкладаючи свої капітали в цю галузь, одержують право втручатися в розробку навчальних програм, контролювати стан освіти.

Позики і субсидії від північноамериканських організацій (Мікамериканський банк розвитку, фонди Форда, Рокфеллера, Келлога і т. ін.) обумовлюють відповідну орієнтацію викладання в універси-

тетах. Постановка навчального процесу спрямована на підготовку спеціалістів, які можуть бути використані на приватних підприємствах, що належать американським монополіям.

Ось що говорить про цю систему член Національної ради солідарності студентів Колумбії Марсело Торресу: «Ми знаємо, що з бажання міжнародних банків, котрі іменують себе «банками розвитку», нашим університетам нав'язують односторонню орієнтацію у викладанні природничих і суспільних наук. Ми вважаємо антидемократичним вилучення з університетських програм діалектичного матеріалізму. Ми проти емпіричного, описового, що не пояснює суті явищ методу, який у нас використовується у викладанні суспільних наук. Спеціалістів у нас в країні готують так, щоб звести їх до ролі прислужників капіталу, обмежити їх ді-

яльність роботою з технікою, не навчивши їх розбиратися навіть в національних проблемах».

«Однією з умов культурного і матеріального прогресу країни, — сказав д-р Марсело Торресу від імені тисяч колумбійських студентів, — були такі університети, де по-справжньому стимулювалася б науково-дослідницька робота. При цьому слід діяти не за екавізкою Сполучених Штатів, а в ім'я розвитку національної економіки».

Цього і вимагають студенти Колумбії та інших країн Латинської Америки. Їх боротьба за демократизацію освіти, проти диктату США розвивається успішно, незважаючи на репресії і поліцейські розправи.

Р. ГЛАДКИХ.
(ТАРС).

ВАМ, ДЕСЯТИКЛАСНИКИ

Читачі республіканського науково-популярного журналу «Наука і суспільство», які проживають на Кіровоградщині, звертаються до редакції з проханням відповісти на запитання: чи друкуватиме журнал у наступному році конкурсні запитання з математики для десятикласників у вигляді уривків з наукової літератури. Оскільки таких запитань дуже багато, редакція журналу вирішила дати на них відповідь через газету «Молодий комуніст».

Як вже відомо, постійним читачем щомісячного журналу «Наука і суспільство» у цьому році, по-

чинаючи з № 3, вміщує найбільш складні типові задачі з математики, які найчастіше зустрічаються при складанні вступних екзаменів до інститутів та університетів і публікуються. Усі варіанти задач подаються з роз'ясненнями і поясненнями. Задовольняючи численні прохання десятикласників та вчителів, журнал «Наука і суспільство» у 1972 році (починаючи з № 1 аж до початку вступних екзаменів) продовжить друкувати ці задачі. У зв'язку з тим, що журнал надходить в кіоски «Союздруку» в дуже обмеженій кількості, ба-

гато кіровоградців не змогли його придбати і звернулися з проханням до редакції надіслати їм номери журналів із заданими. На жаль, редакція не має такої можливості. Тому рекомендовано всім, хто складатиме у вузах екзамени з математики, оформити передплату на 1972 рік до 25 листопада цього року.

Передплатна ціна на рік — 3 крб. 60 коп., на півроку — 1 крб. 80 коп. Індекс журналу 74330 (вказується у квитанції). Передплата приймається без обмежень.

СЛОМІТ

ОСТАННІЙ МАТЧ СЕЗОНУ

Позавчорашнім туром закінчився чемпіонат країни з футболу і серед українських команд класу «А». Кіровоградська «Зірка» приймала на своєму полі футболістів кадітського «Шахтаря». Щоб утриматися на п'ятому місці, господарям поля потрібна була тільки перемога. Вони доклали всіх зусиль, щоб здобути її.

Гості ж незалежно від результату останнього матчу так і закріпилися сьомим місце за кіровоградців. І все ж вони також не збиралися залишати поле переможеними. Тим більше, що шахтарям треба було реабілітувати себе за не досить вдало проведені матчі на фініші чемпіонату. Адже в трьох останніх турах перед приїздом до нашого міста вони набрали лише два очка із шести можливих.

Ці обставини і обумовили гостроту поєдинку, який проходив цікаво, з обопільних атак і закінчився нульовою нічиєю.

Л. ФАЙНШТЕЙН.

В РОКИ фашистської окупації гітлерівці знищили і вигнали в німецьке рабство десятки тисяч кіровоградців. Решту населення вони прагнули онімічити, духовно поневолити і перетворити у рабів.

На заклик Комуністичної партії трудящі піднімалися на боротьбу з ворогом, зривали політичні та економічні заходи окупаційних властей.

Справжнє ставлення радянських людей до окупантів, яскраво передає усна народна творчість того періоду. У прислів'ях, піснях, частівках і переказах люди висловлювали свої думки і прагнення.

У найтяжчі часи поневоління, народ чутливо реагував і болісно сприймав усі звірства ворогів, в'їдливим словом сатири мстив за принесені горе і муки:

Повдівіться, як ми стали
При німцях «багаті»,
Німці все «повизволяли» —
Кіт один у хаті.

Неполітичні податки, постійні здирства і грабування гітлерівців залишали населення без будь-яких засобів до існування, прирікали на голодну смерть. Народ влучно говорив про свавілля окупантів:

Німець наме — хліба дай, —
А де його взяти?
Обірали, як дубоч —
Прийдеться ямрати.

Фашисти безсоромно грабували населення й відправляли у гітлерівську Німеччину хліб, м'ясо, масло, вовну, худобу та інші багатства. У людей забирали останню свиню, телицю, корову. Вже у перші місяці окупації в області поширилося дотечне прислів'я, яке відтворювало цей період:

Прийшов Гітлер з хрестом,
З'їв корову з хвостом...

КОЛИ українські буржуазні націоналісти почали у своїх газетах вихвалити фашистський «новий порядок», населення коотко сказало у відповідь:

Гітлера поряди —
петлі та податки.

Сліпий бандурист Микола Свиридович Грабаріон із села Іванівки Великописківського району в роки окупації виконував таку пісню:

Ой, як мені веселитись,
Коли нема волі;
Ой, як мені не журитись,
Коли нема долі.
Вперся німець на Вкраїну
Та й колотить нами:
Віша, б'є не знаєм за що,
А ще й зає панамі!

Створені народом пісні, частівки і прислів'я ставали не менш гострими і дошкульними, ніж бегнет чи гвинтівка. У найвіддаленіших селах, у партизанських

загонах і підпільних організаціях, передавалися вони із уст в уста, доповнювали страдну картину поневоління і кликали до боротьби. Підпільник Василь Тимофійович Білоус написав пристрасні рядки, які, мов клятва, проголошувалися багатьма партизанами:

Чуєш, брате, не зівай!

Борони свій рідний край

Від чужинської паноти,

Від фашистської підлоти.

Коли хочеш в світі жити

І дітей своїх любити —

Не жалій вогню і грому,

Виганій із свого дому:

Все вороже, все негоже —

Партизан в цьому допоможе.

ГНІВНЕ СЛОВО

Усна народна творчість

на Кіровоградщині в роки Великої

Вітчизняної війни

СТРАШНОЮ сторінкою в житті радянської молоді було насильне відправлення її до фашистської неволі. У розквіті сил юнаків та дівчат відривали від батьків і рідної землі, як алочинців, в загрозованих ешелонах, без хліба і води везли в чужі краї.

Молодь Кіровограда, Знам'янки та інших міст і сіл складала сумні пісні, які співали по дорозі в Німеччину.

Ось одна з них:

Раскинулись рельсы широко,
По ним эшелоны спешат,
Они с Украины привозят
В Германию наших ребят.
Прощайте, зеленые парки!
Мне больше по ним не гулять,
Я буду в Германии грустно
Свой век молодой проживать...

Не було в області такого загону чи групи, де б не співалися пісні і частівки, не читалися думи і легенди, не розповідалися казки, прислів'я і приказки про

тяжке становище на окупованій землі. Це неочну стверджує слова В. І. Леніна про те, що «...Розум десятків мільйонів творців створює щось незмірно вище, ніж найбільш велике і геніальне передбачення».

ПАРТИЗАНСЬКІ поети і прозаїки створювали героїчні пісні й думи, які поширювалися по всій області, піднімали населення проти окупантів. У лютому 1942 року було видруковано поетичну листівку під назвою «Тарас до України», яку склав 17-річний комсомолець-партизан Михайло Денисович Олефіренко.

Ось її скорочений текст:

Завжди сонце встатє з Сходу — тільки звіди зійде,
Так чекайте, брати мої, звіди й часті прийде.
Прийде! Прийде! Любі, милі, не довго чекати,
Тан братайся м, Україно, братайся із братом.
Вдалось німцям-недобиткам прийти на Вкраїну,
І знущуються над нею, граблять безупинно.
Добре знають, препенсудні, що тут ім могла,
Що злама хребет звірлий радянська сила.
Самі прийшли — ще й привели зрадників поганих;
Жалюгідні! Полосують дівчату нагем.
Поліцаї ті прокляті продають Вкраїну.
І з німцями злигалися, сівши вам на спину.
«Німці ваші визволяють», — така воля неба,
А що вони вам нароблять, то все так і треба.
«Поплив хліб ваш у вагонах, мов вода весною»,
А самі ви залишилися не з хлібом, а з гноєм.
«Добровільно» в Німеччину їдуть діти ваші,
«Горе, горе...» шепчуть їхні батьки та мамаші,
Та й заллються слізьми, проклинаючи долю,
І мені їх жалі — аж плачу: серце стисло з болю.
Там чекат їх татко, що і в сні не сниться,
«Нащо, мамо, — скажуть хлопці, — на світ

народила:
Не могла нас спозаранчу в стаю утопити,
Щоб не бачити нам пенля і мук не терпіти».
Ой, устане хмара чорна — аж не стане світу:
То заплачуть наші хлопці — наше щастя й квітти.
Все здиратимуть, забиратимуть, здерши третю шкуру,
Есесівці з нагаями, сіють вам «культуру».
Не здавайтесь німоті, гобачам поганим...
Від них добра не діндете, як із неба ланни.
Щоб здобути собі волю і вільними бути
Перебийте жарцизяки, розірвавши пута.
Реве, стогне Дніпр широкий, котяться лиманом;
То не Дніпр — нещасні люди, закуті в найдані,
А згадайте славних предків: Богуна Івана,
Що з'єднав нас із Москвою, мудрого Богдана...

Ця листівка-поема визначалася налягати багатьма

патріотами, які піднімалися на боротьбу з фашизмом.

Усна народна творчість періоду Великої Вітчизняної війни — яскравий і хвилюючий літопис життя і боротьби, страждань і перемог, в якому в образних узагальненнях, з величезною силою і правдивістю відтворена слава історія радянського народу.

Д. КЛЮЄНКО.

м. Кіровоград.

ХІД ПЕРЕДПЛАТИ НА ГАЗЕТУ «МОЛОДИЙ КОМУНАР»

НА 1972 РІК

Міста, райони	Забір коштів по передплаті на 1972 р.	Переплачено на 15.11.71 р.	Залишилось передплатити
Вільнянський	1000	956	44
Композитівський	1400	1180	220
Петрівський	1100	879	221
Кіровоградський	1500	1227	273
Новоміргородський	2500	2109	391
Онуфріївський	1300	101	409
Ульяновський	1500	1075	425
Бобринецький	2300	1750	550
Полтавський	1500	940	560
Олександрівський	2100	1516	584

Нині в розпалі XXVII спартаніада школярів м. Кіровограда.
На фото: волейбольна команда юнаків СШ № 6 — чемпіон міста.
Фото Н. ЗУБЧЕНКО.

Устипівський	1300	715	585
Знам'янський	3400	2753	647
Новоархангельський	2100	1350	750
Новоукраїнський	2700	1950	750
Долішківський	2000	1234	766
Маловишківський	2400	1502	798
Голованівський	2000	1183	817
Добровільський	2500	1659	841
Олександрівський	2700	1809	891
Гайворонський	2200	1143	1057
Світловодський	3500	1990	1510
м. Олександрія	6000	4044	1956
м. Кіровоград	16000	8600	7400

Станом на 15 листопада передплатниками області молодіжного видавництва стали 41 555 юнаків та дівчат. Останніми днями децю поживилася робота по розповсюдженню газети. Особливо помітні зрушення в Новомиргородському та Бобринецькому районах.

Проте, є ще цілий ряд районних комсомольських організацій, які відстають у розповсюдженні «Молодого комунара». Тому в дні, які залишилися до 25-го листопада, слід докласти всіх зусиль для успішного завершення передплати.

Редатор В. ПОГРІБНИЙ.

ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД

ЧЕТВЕР, 18 Листопада.
ПЕРША ПРОГРАМА, 11.00 — Телевізії. (К). 11.10 — Художній фільм «Балада про Берінга та його друзів». (К). 16.10 — «Піонерський театр-50». (Донець). 17.00 — Телевізії. (К). 17.15 — Для юнацтва. «Шукачі». (М). 18.00 — Українське кольорове телебачення. Для дітей. «Зірочки». (М). 18.30 — Ленінський університет мільйонів. (М). 19.00 — «Кіровоградська спортивна». (Кіровоград). 19.30 — «Працяю з величчю». (Ужгород). 19.40 — Художній телефільм «Ад'юта́нт його превосходительства». (III серія). (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Кольорове телебачення. «На вогнищі». 22.10 — «Екран молодих». (Львів). 22.55 — Телевізії. (К).

ДРУГА ПРОГРАМА, 18.00 — Новини. (М). 18.10 — Кольорове телебачення. Мультфільм «Матч з реванш». (М). 18.35 — Телефільм «Пам'ятники не гомчуть». (М). 18.40 — «Зустріч з майстрами театру». (К). 19.00 — Співає заслужений артист Литовської РСР Е. Манява. (М). 20.20 — «На добраніч, діти!». (К). П'ЯТИЦЯ, 19 Листопада.
ПЕРША ПРОГРАМА, 11.00 — Телевізії. (К). 11.10

— Телефільм «Вулиці говорять». (К). 11.35 — Шкільний екран. Українська література для учнів 9 класу. (К). 12.10 — Для дітей «Теремон». (Донець). 16.40 — Тележурнал «Прогрес». (Ворошиловград). 17.15 — «Крізь призму серця». (Донець). Художники про свій край. (Донець). 17.40 — Телевізії. (К). 18.00 — Програма передач. (К). 18.10 — «День за днем». (Кіровоград). 18.40 — Сьогодні — День ракетних військ і артилерії. (М). 19.10 — Для школярів «Цирк в гостях у дітей». (М). 19.45 — Виступ генерал-лейтенанта П. А. Горчанова. (М). 20.00 — Концерт Червонопрапорного імені Александра ансамблю пісні і танцю Радянської Армії. (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Художній фільм «Балада про Берінга та його друзів». (К). 23.05 — Телевізії. (К).

ДРУГА ПРОГРАМА, 17.15 — «Актуальна камера». (М). 18.00 — Новини. (М). 18.15 — Мультфільм «Бабуся-метелиця» і телефільм «Наші пісні». (М). 19.00 — Художній фільм «Школа мужності». (К). 20.35 — «На добраніч, діти!» (К). 20.55 — Фільм-концерт. (К). 21.20 — Г. Горна «Кризис

весілля». Телеспектакль. (К). 22.45 — Концерт народного ансамблю «Ноду». (Кишинів).

СУБОТА, 20 Листопада.
ПЕРША ПРОГРАМА, 9.05 — Гімнастика для всіх. (М). 9.30 — Новини. (М). 9.45 — Для дітей. «Спе зірочка». (М). 10.15 — Кольорове телебачення «Карусель». (М). 11.00 — «Поезія». (Лейпциг). 11.25 — Мультфільм. «Калейдоскоп-70». (К). 11.35 — Українське кольорове телебачення. «Музична Україна». (К). 12.15 — За накресленнями XXIV з'їзду КПРС. «Економічна реформа і технічний прогрес». (Харків). 12.40 — Передача «Здоров'я». (М). 13.10 — Кольорове телебачення. «Великими бульварами». (М). 13.40 — До 50-річчя утворення СРСР. «Естафета дружби». (Донець). 14.10 — Українське кольорове телебачення. «Екран молодих». «Здрастуй, рідний». (М). 14.45 — «На меридахах України». (К). 15.15 — На записання телеглядачів відповідає заступник Голови Ради Міністрів СРСР, голова Держбуду СРСР Г. Т. Новиков. (М). 15.45 — В «Ефірі» — «Молодість». «Алло, ми шукаємо таланти». (Ташкент). 17.30 — «Проблеми удосконалення управління народ-

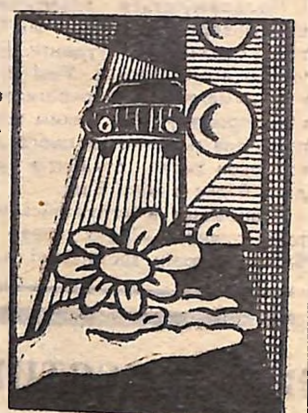

нов господарством на основі застосування економіко-математичних методів і обчислювальної техніки». (М). 18.00 — Тележурнал «Снарби народу». (М). 18.30 — Українське кольорове телебачення. «Запрошуємо на пісню». (К). 19.00 — Кольорове телебачення. Чемпіонат СРСР з хокею: ЦСКА — «Спартак». (М). 20.15 — Художній телефільм «Ад'юта́нт його превосходительства». (4 серія). 21.30 — Програма «Час». (М). 22.00 — Художній фільм «Підозрюється доктор Рот». (К).

ДРУГА ПРОГРАМА, 11.00 — Історія КПРС. Німецька мова. Вища математика. Хімія. 18.30 — Для дітей. Телефільм «Чудо-зеркало». (К). 19.00 — Художній фільм «По сліду тигра». (К). 20.40 — «На добраніч, діти!». (К). 20.55 — Фільм-концерт «Пісні про космос». (М). 21.20 — Палаз Мирний. «Лімеріана». Телевистави. (К).

ДО УВАГИ керівників підприємств, організацій, що мають або використовують транспорт.
ДО УВАГИ всіх учасників руху!

В зв'язи з ростом на сиченості транспорту, прояви недисциплінованості деяких водіїв та пішоходів приводять до шляховотранспортних пригод, під час яких гинуть і дістають поранення люди, державі і громаді завдаються значні матеріальні збитки. Лише за 10 місяців цього року виникло 520 шляхових пригод, загинуло 117 поранено 426 чоловік. Майже всі випадки — наслідок порушення правил вуличного руху водіями, пішоходами, велосипедистами.

З метою досягти безпеки на транспорті, посилення контролю за додержанням правил вуличного руху і попередження випадків дорожніх пригод.

З 15 по 25 листопада проходить всесоюзна акція «БЕЗПЕКА РУХУ».

КЕРІВНИКИ АВТОГОСПОДАРСТВ, ПРАЦІВНИКИ СЛУЖБ БЕЗПЕКИ РУХУ! Не допускайте експлуатації транспорту з несправностями, що загрожують безпеці руху. Ширше проводьте роз'яснення вимог правил руху серед водіїв, населення і особливо дітей.

ВЛАСНИКИ МОТОЦИКЛІВ, МОПЕДІВ! Значне місце в безпеці руху займає ваша особиста дисциплінованість і вміння орієнтуватися в обставинах. БАТЬКИ! Пильуйте за поведінкою дітей на вулиці. Щоразу нагадуйте їм про небезпеку, яку приносять порушення правил руху. ГРОМАДЯНИ! Пам'ятайте, що тільки спільними зусиллями можна поліпшити безпеку руху транспорту. ДЕРЖАВНОІНСПЕКЦІЯ УВС.

Наша адреса і телефони

316050 ГСП. Кіровоград. 20, вул. Луначарського, 20. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи та інших відділів — 2-45-36.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР», орган Кіровоградського обласного ЛКСМУ, м. Кіровоград.

Друкярня ім. Г. М. Димитрова, обласного управління по пресі, м. Кіровоград, вул. Галицька, 2.